Ч. 229. Четвер 24 (11) жовтня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Стан здоровля Цісаря. — З ради державної. — Парляментарна ситуация. — З Сербії.

Начальний двірский уряд гофмайстерский видав слідуючий комунікат: Цісар був хорий на інфлюенцийний, горячковий нежит, а позаяк від 5 днів горячка уступила, позаяк і апетит в послідних днях есть вдоволяючий, стан сил загальних розмірно добрий, а також катаральні познаки, хоч не цілком ще уступили, то однако зменшають ся; длятого о скілько не стане ся щось непредвидженого, можна сказати, що Цісар есть на дорозі повороту до здоровля. Тим самим заперечує ся поголоскам, які особливо в послідних днях появили ся. — Шенбрун, 22 жовтня 1907. Проф. др. Найсер, др. Керцль. — О стані здоровля Цісаря довідує ся кореспонденцийне бюро вчера вечером: Цісар і нині (т. е. ві второк) був цілком без горячки. Нежит знов трохи зменшив ся. Апетит і вигляд добрий, загальний стан цілком вдоволяючий. — Korresp. Wilhelm доносить: Монарх проходжував ся вчера по полудни цілу годину в малій ґалериї замку в Шенбруні, а відтак працював дальше і полагоджував державні справи. По обіді Цісар читав часописи. По вечерній візиті лікарскій оголошено, що слідує: Поліпшене тревае. Цілий день не було горячки. Цісар з'їв обід з апетитом. Архикняжна Мария Валерия відвідала Монарха перед полуднем і по полудни і повернула до Вальзе.

На початку вчерашного засїданя палати послів оповістив през. Вайскірхнер, що п. Казимир Обертиньский зложив посольский мандат. Президент зарядить, щоби на его місце був покликаний заступник. Опісля відчитано 5 наглих внесень а іменно п. Кравса в справі дорожнї вугля і в справі удержавнення копалень; п. Кльофача в справі закона против картелів і в справі дорожнї; п. Ґлїбовицкого в справі приготовавчих праць до зірваня спільности з Угорщиною і п. Маркова в справі піднесеня продукцийної сили сільского населення. Палата приступила до дебати над першим внесенем. Внесене підпирав п. Кравс, опісля промавляв п. Найман.

По кінцевій промові внескодавця Кравса ухвалено візвати правительство, аби продаж вугля з державних копалень зорґанізувало у власнім заряді, а не полишало еї в руках торговців, дальше аби державні посїлости в копальнях значно побільшило, так щоби держава мала визначний вплив на цїну вугля і вкінци аби зарядило всякі инші средства для спинення визиску публики торговцями вугля. Слїдуюче засїдане відбуває ся нині.

Slavische Korrespondenz доносить: Ческий клюб відбув вчера два засїданя, на котрих переведено довшу дискусию над ситуацією і над угодою з Угорщиною. Вибрано комісию, котра мае здати справу з угорских предложень. П. Міністер торговлї др. Форшт буде запрошений до співучасти в нарадах комісиї. В часї нарад над справою спільного клюбу сторонництв ческих, клюб ческий знов висказав готовість до спільного поступованя з прочими сторонництвами ческими.

„Koło polskie" переводить тепер дебату над угодою на основі справозданя субкомітету, до якого входили пос. Ґломбиньский (справи правнодержавні і податкові), пос. Козловский (справи аґрарні) і пос. Колішер (справи торговельно-промислові). „Koło" буде голосувати за угодою.

Голоси ческої праси про становище ческих міністрів суперечні. Молодоческий орґан „Slav. Korr." заявляе, що всї чутки про кабінетову крізу та про димісию теперішних ческих міністрів лишені всяких основ. Тимчасом доносять віденьскі часописи, що оногди відбув бар. Бек одногодинну конференцию з др. Прашеком, якого ческі аґрарці висувають яко свого кандидата до кабінету. На вчера знов запрошено

---

3)

Бурлака.

(З болгарского — Петка Тодорова).

(Дальше).

Кождого вечера, заки ще стада овець вернули до дому, беруть дївчата, умаївши ся цьвітами, коромесла з коновками на плече і спішать до білої тополї коло кирницї. Там сходять ся за ними і хлопцї і над чистою рікою, що як срібна стяжка ве ся серед болотнистої луки, роздає ся сьміх і жарти, а голосний сьміх дївчат розлягає ся далеко по долинї. Остаточно являє ся й Койка і вже здалека кличуть они до неї: Ах, і Койка вийшла вечером!

— Ба, колиб він тут був, той з гір, тодї була би она перша тут при кирницї, але до кого має тепер виходити? — відзиває ся друга.

— Ви все маєте щось о менї говорити! — І опускає обиджена голову.

— Ах, але коли він на сопілцї заграє! Оногди моя братова аж покинула роботу, аби лиш его почути — говорить Ґерґа знов.

— Так, его піснї мов би з серця ішли — зауважує инша.

— Не лише Койка, кожда на еї місци побивалась би о него — каже трета.

— Так, так, нехай лиш який чужий пере[ї]де кілька разів через село, то ви всї мов подуріли — відзиває ся до них гнївно Стоян Топаля.

Засоромлені спускають дївчата почервонїлі лиця.

— Щож Койка — каже глумливо Петко Ґорнянец — тиж обіцяла тїтчиному Іванови ждати на него; надумай ся, він вже перед Покровою верне з войска.

— Ах, — перебиває ему Ґерґа — хто перший прийде, той возьме дївчину.

І знов всї сьміють ся.

Але той сьміх гнїває заздрістних хлопцїв. Тихо опускають голови, але постановляють, що не допустять більше Бойка на вечерницї нї взагалї до села.

* * *

Але о тім не думали, що Бойко може стрітити Койку над рікою, де дївчата перуть біле.

Від досьвіта вже плещуть праники, а цїла долина аж лунає від співів і веселого сьміху. Одна полоче біле в филях ріки, друга розстелює его на горбку, третя бере мокрою рукою конець полотна і складає его.

Чумак жене воли попри зелені ниви, закрадає ся попід густі корчі і крадькома дивить ся на берег. Всюди в ріцї стоять молоді дївчата в білих сорочках, попідпинавши високо мокрі краї одежи і перуть біле. Трохи осторонь стоїть босими ногами у водї Койка і похилена тихо співає:

„Цьвітко моя,
Цьвітко незабудько".

І колише ся під мягкі тони сумовитої піснї. Еї легко почервонїле біле лице, на котре упало кілька смужків мягкого як шовк волося, сияє в дитинячій веселій безжурности.

Бойко приглядає ся пильним дївчатам, як чарівні русалки видають ся они ему в пінистій водї, єму видає ся, немов би его душа виливала ся, нїжна як у дитини. Нерішучо затирає руки, хапає себе за чоло, немов би оно болїло его і цїлий аж дрожить.

Тепле вечірнє сьвітло золотить вершки високих гір. Тут і там лїтають утомлені білі птицї водні, тихий вечірний подих іде соино понад поля.

Койка виходить на берег, простує утомлені плечі і накидає на себе кафтаник, який була скинула.

З любовію глядить на неї, відтак зриває ся і вертає до волів.

— Гей, гей! — поганяє воли, що вже були поклали ся, аби відпочити. Бойко закладає на шиї ярмо і веде віз поволи під гору полем, де думає стрітити Койку.

Они вже готові з роботою і через ніч чей не останутъ на ріцї. Они мене догонять. І нетерпеливо обертає ся сюди і туди.

Побіч вузкої дороги, котрої краї поросли червоним маком і пільними рожами, стоять золотаві ниви жита. Тут і там видко овочеві дерева, котрих тяжкі галузи попідпирано. Всьо довкола жде в тишинї жнив. Легко віє вечірний вітер, колише ся зріле колосе і легкі филї порушають ся на золотім мори. Мати земля ледве може двигати на своїх урожайних загонах богате благословенїє боже.

— Добрий день, Бойко — відзиває ся голос за ним. Він відвертає голову.

на конференцию вожда ческих католицких націоналів, др. Грубана. „Union“ не закриває зовсім можливости крізи. Заперечує тілько чутки про антаґонізм між мінїстрами Пацаком а Форштом. Др. Пацак заявив, що солїдаризує ся вповнї з др. Форштом і нїяк не обняв би по нїм теки мінїстра торговлї. Коли дійде до концентрациї всїх ческих партий, то мусить наступити й зміна на лавах правительства. Тодї уступлять і др. Форшт і др. Пацак, а на їх місце увійде аґрарист др. Прашек і молодочех п. Воганка або проф. др. Фідлер.

Сербска сполучена опозиция видала манїфест до сербского народа, в якім протестує против відрочення скупштини, уважаючи се нарушенєм конституциї. Відроченє скупштини творить небезпечність для нормального розвитку Сербії, яка попала в міжнародне з'ізольованє. Против відрочення скупштини запротестували на великім вічу також білгородскі унїверситетскі студенти. По вічу пійшли они разом з робітниками походом під конак, де підняли оклики: „Проч з убийниками! Най жиє революция! Най жиє република!“ Настрій суспільности стає против короля Петра І. незвичайно ворожий. Корона, яку добув від убийників Александра і Драґи, не сильно держить ся на єго голові. Ось з ріжних ґарнізонів Сербії доходять чутки, що там поарештовано кільканайцять офіцирів, які підготовляли детронїзацию короля Петра і усуненє авантурничого престолонаслїдника Юрия. Заговірники хотіли установити войскову диктатуру.

Новинки.

Львів, дня 23-го жовтня 1907.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше удїлити з приватних фондів комітетови будови церкви у Вижнянах в перемишляньскім повіті запомоги в сумі 200 К.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий виїхав вчера вечером до Живця, де возьме участь в повитаню Єї король. Вел. іспаньскої королевої-матери Мариї Христини, котра приїзджає нинї до Живця в гостину до свого брата Є. ц. і к. Вис. Архікн. Кароля Стефана. П. Намістник буде в Живци гостем Найд. Архікн. Кароля Стефана. В наслїдок того виїзду відпадають нинїшнї авдиенциї у Є. Е. п. Намістника.

— **Іменованя.** П. Мінїстер справ внутрішних іменував в державній службі будівництва в Галичині інжинїра Маєра Фихера надінжинїром, а ад'юнкта будівництва Станислава Тиміньского інжинїром. — Президент міста Львова іменував концептовим практикантом маґістрату Леоп. Вербера концепт. практиканта Намістництва; до 6-тижневої практики концептової допущений укінчений студент прав Стан. Кілярский; рахунковим практикантом іменуваний диєтар (з матурою середної школи) Йос. Подловский.

— **Отворенє ґімназиї в Теребовли** відбуло ся в понедїлок при співучасти представителїв державних, міских і автономічних властий. Отворення довершили радник Двора Дембовский з кравової Ради шкільної і бурмістр міста Теребовлї, а відтак наступило посьвяченє нового шкільного будинку.

— **Щедрий дар.** На будову бурси Руского товариства педаґоґічного у Львові зложив 2000 К адв. др. Стефан Федак. Комітет будови складає за сей щедрий дар щиру подяку тим більше, що саме тепер находить ся комітет в дуже великих грошевих клопотах. Будова росте, другий поверх вже кінчить ся, а гроший нема. Як Земляки не прийдуть нам зі скорою помочию, то будова буде мусїла бути перервана — Додати годить ся, що др. Стефан Федак пожертвував на ту саму цїль вже минувшого року 1160 К, відступивши товариству свою претенсию з фондациї кард. Сембраговича, так що доси зложив сей наш великодушний Добродїй на будову бурси разом 3160 К Комітет.

— **Огнї.** В Королївцї коло Товмача вибух дня 19 с. м. страшний пожар і при великім вітрі до години згоріло 27 господарств, що числили около 70 будинків разом зі збіжем. Згоріло також цїле приходство і корчма. Шкода виносить около 60 тисяч і лише небогато будинків було обезпечених. Огонь вибух на приходстві і викликали его імовірно паймити, що курили між стіжками папіроси. — В Старім Чорткові згоріли в понедїлок 3 будинки і кілька стирт збіжа. Шкода не була обезпечена.

— **Дрібні вісти.** При реконструкциї церкви сьв. Пятниць у Львові відкрито старинне мальовило, про яке повідомлено духовні власти і консерваторів. — З Будапешту доносять, що за 23-лїтним Емілем Фанто розписано стежні листи за обманчиві довги в висотї 100.000 К. — Коло Владикавказу знайдено в окрузї Ґрозний дуже богаті ломи мармору, який по думцї фаховцїв є лїпший від мармору італїяньского. — На Високім Замку має бути побудована нова реставрация з поступовим урядженєм і видом на місто, а то зі взгляду на ту обставину, що небавком має бути поведений електричний трамвай на Високий Замок. — З касарнї при ул. Клепарівскій втїк рядовий 95 п. п. піхоти Стефан Сорока. — П. Мар. Вархаловска згубила чорну торбинку з 90 К банкнотами і всїлякими паперами. — З Новоселицї телеґрафовано вчера до львівскої полїциї о придержаню 18-лїтного Хаіма Ерліха і 17-лїтного Айзика Когута, котрі вкрали 2325 рублїв і втекли в сторону як до Львова. — Маєтність Пациків, давнїйше власність Бриєчиньских опісля Боржемских, перейшла на власність п. Фаерштайна. — Пекар Мариян Туркевич в Станиславові зранив ножем тяжко помічника пекарского Вайцнера. Туркевича арештовано.

— **Репертоар руского народного театру** в Стрию. (Саля Народного Дому. Початок о 7 годині вечером. Білети продає Народна Торговля): В четвер дня 24 с.м. перше представленє в Стрию „Маруся Богуславка“ історична драма зі співами і танцями в 5 дїях М. Старицкого. — В суботу 26 с. м. „Галька“ опера в 4 дїях С. Монюшка. Виступ пнї Ф. Лопатиньскої, сьпівачки міского театру у Львові. — В недїлю 27 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерницї“, народний образ зі сьпівами і танцями М. Старицкого. — Вівторок дня 29 с. м. „Надія“ славнозвістна рибацка драма в 4 дїях Гаєрманса.

— **Холєра.** В Підволочисках утворено вчера для подорожних, приїзджаючих з Росиї, карантану. Подорожних і їх пакунки десінфекцияють. Лїкарем, що виконує службу санїтарну при кождім поїздї російскім, установлено др. Давида. Зі Скалату приїхав окружний фізик др. Янїкевич. Аптика Вайнбера одержала від Староства в Скалатї припорученє, щоби заосмотрила ся в більшу скількість средств десінфекцийних. Подорожні розповідають, що в Могилеві було кілька случаїв занедужаня. Із Жмеринки доносять, що і там вибухла холєра, на котру умерло оногди двоє людий.

— **Про напад на родину о. Ксьонжека** одержало „Дїло“ — як каже, з добре поінформованого жерела — слїдуючу докладну информацию: Жена сьвященика о. Ксьонжека з Кокошинець (пов. Скалат) вертала в недїлю 6 с. м. вечер з Лежанівки від доньки, замужної за о. Шпіцером. В лїсі зеленецкім фірман Ілько Кузьма (Базюк) затримав конї, будьтоби єму батіг упав, однак пані Ксьонжекова не казала шукати, бо було темно, лише звелїла їхати даль-

---

Вузкою стежкою, що веде попри високі конопл, наближає ся з вилами на рамени малий широкоплечий чоловік; під єго сивим вусом видко добродушний усьміх.

— Дай Боже здоровле, батьку Добрий — відповідає Бойко.

— Що тут робиш сам один, де другі вози? Бойко опускає заклопотаний очи.

— Я не міг найти нїякого заробку. Товариші розійшли ся. Прийшли жнива.

— Мого хлопця взяли до войска і не маю нїкого, хто би менї поміг. Мав я трохи сїна; хочу зложити в копицї, бо цїлком пропаде, відтак ходив поглянути на поле. Ах — зітхає старий і здоймає свою тяжку шапку — я вже утомив ся. Прийшли жнива, всюди треба бігати, всього допильнувати, а тут навіть за гроші годї кого дістати до помочи. Хто покине своє поле, аби другим помагати?

Вертають дівчата з ріки; з мокрим білєм на плечах спішать до села. Погляди Бойка і Койки стрічають ся. Она почервонїла як польна рожа і мимохіть приспішує кроку, не говорячи нї слова. А він опускає голову, немов би хотів укрити в собі легке дрожанє.

— Коли ти не маєш тепер нїчого до роботи — каже батько Добрий дальше — то як маєш охоту, міг би кілька днів лишити ся у мене і помочи менї зібрати жито.

— О — відповідає Бойко радо — коли розходить ся лиш о кілька днів, то чому нї?

І тайна радість наповняє єго серце. Коло Койки, з нею разом, будемо бачити ся цїлий день — думає собі і знов стрічає добродушний погляд старого.

— То можемо взяти ся зараз до роботи, аби позбути ся журби — починає живо батько Добрий — знаєш добре: наш хлїб лежить під хмарою.

— Буде роботи на десять днів?

— Десять днів, так; але — прийде вітер, то може всьо попсувати, надтягне хмара, серце в тобі дрожить! Град може вибити твоє жито, вода забрати — а коли гремить, то немов би тобі в души греміло.

І старий поважно покивав головою.

— Ах! — відповідає Бойко безжурно — який я щасливий! Я не знаю о тім всім нїчого, мене не обходять нї громи нї бурі. Ось оногди покрило ся небо темними хмарами і як зачало падати, я гадав, що буде падати бодай два днї. Я заїхав під дуба на краю ліса, випряг воли і приглядаю ся дощеви. Тут як змия мигне блискавиця, там затріщить грім, немов би виходив з середини землї, а менї посоловіли очи, як би на сон збирало ся. Каплї за каплями падуть на листє і шум такий як пісня; і сумно стає, коли глядїти перед себе і знов так добре, так тепло на серци, просто, немов би хотїло ся спати.

Батько Добрий глядить на него здивований.

Але Бойко, пірваний своїми думками вже не зважає на него.

— Ах, широке поле, то мій сьвіт, там моя душа! Там я свобідний, моя сопілка співає, ідуть поля, ідуть гори... Кілько я їх вже бачив! Ддщ шумить, вітер виє, мене то не обходить. Прийде буря, я воли за поводи і на стрічу їй! Она бє мене по лици, торгає за одїнє, кидає мною сюди і туди. То борба, а я не уступаю... Ах, на моряка я уродив ся; розуміете, батьку Добрий?

І мимохіть хапає й тепер за поводи, немов би хотів пустити ся в дальшу дорогу.

В блеску ранної росиколише ся золоте жито на нивах. Громадами спішать веселі і живі Румелійки до жнив. Спокійно сходить сонце на яснім небі, немов би не хотїло єго вже покинути аж до смерку, коби лиш женцї видержали при пильній роботї. Чуючи своє значінє, виступає перший женець на зажен, а з ним суперничають всї прочі женцї. Серпи в жилавих руках побренькують, зжате жито кладе ся покотом на стерни і по малій хвили стоять вже рядами повязані снопи.

У Доброго жнуть нинї також. Стара, єї невістка і Койка живо вимахують серпами, за ними вяжуть Бойко і старий Добрий. А на боцї в тїни слив лежить в солодкім снї внук Доброго в завішеній на галузях плахтї. І тїшить ся старий Добрий, тїшить ся стара, невістка і дочка, що за Божим благословенієм доспіло жито, яке они на весну засіяли в пухку землю.

Лиш Бойко не має при тім вдоволеня.

— Не йд-! — каже і трясе невдоволений головою.

— Ого — зажди лиш — не йде! — усьміхає ся батько Добрий — то не так, як ти свої воли поганяєш, куди тебе очи несуть... Гляди лиш!

Він оглядає ся на снопи, що лежать мов постинані пнї і вяже дальше.

(Дальше буде).

ще. Коли приїхали до Красного, пані К. казала їхати коротшою дорогою через село Ставки, однак фірман затяв коні і пігнав дорогою попід оріховецкий ліс. Зараз за лісом, коли минули побережничівку, фірман почав нараз стріляти з револьвера; два стріли дав до коний, а три до пані Кьонжекової та обох панночок. Один стріл зранив п. К. в руку, другий панну Галю К. в ногу, а третий, призначений для пані К., зранив тяжко 6-літну Марійку, котру пані К. держала на руках сплячу. Панна Галя зсунула ся з фаетону на землю, а фірман бив ще паню К. і малу Марійку револьвером по голові, коли пані К. хотіла відобрати револьвер по тих вистрілах. Тогди пані К. вискочила з фаетона, а фірман пігнав кіньми; мабуть був в селі і виїхав другою дорогою з села та загнав коні в яр. З яру вернув на місце нападу і взяв на себе плащ одної з пань, бо в такім плащи єго зловлено. Пані К. держачи нераненою рукою на плечах доньку Марійку, пішла до побережничівки. Хоч піддержувала єї старша донька, то часто падали обі з болю та знесилення наслідком упливу крови. На побережничівці не хотіли їх приймити; діти побережника побудили ся і стали кричати, але коли побачили, що з ранених тече кров, приймили до хати і дали знати до оріховецкого лісництва, де є лісничий і 3 побережники. Звідси знов дали знати зараз до Кокошинець до сьвященика, а той побудивши челядь, заалярмував війта і місцеву команду жандармериї. Зараз висланo фіри по лікарів в Тарнoруді і в Товстім. Фіра, що їхала по лікаря до Товстого, здибала коло Ставок кокошинецкого учителя п. Мохнацкого з женою, котрі вертали від родичів до дому. Пп. Мохнацкі не їхали вже до Кокошинець, тільки просто до побережничівки і пару годин ратували поранених, заки приїхали лікарі. Се була велика і щира поміч для поранених. Пп. Мохнацкі, видячи розпуку о. Кьонжека, післали післанця до о. Ганкевича до Красного і тойже небавом з женою приїхав до побережничівки. Відтак перевезено хорох до дому. Рівночасно місцева жандармерия обставила Збруч, над котрим лежать Кокошинці, та авізувала всї станиці над Збручем і станиці, де є зелізнича стация. Повідомлено також суд в Грималові і по полудни 7 жовтня прибула до Кокошинець судово-лікарска комісия. Убийника зловлено в полудне тогож дня на кокошинецких полях у віддаленю яких тисяч метрів від місця нападу. Звідтам видів він цілий похід з раненими; коні знайдено в ярі лежачім в зовсім противнім напрямі. Убийник гадаючи, що всї поранені уже не жиють, пострілив себе в ногу і при першій індаґациї перед жандармом говорив, що їх всіх нападено. Колиж довідав ся, що ще жиють, зізнав перед судиєю, що незручно виймлений револьвер вистрілив і що тоді п. Кьонжекова, хотячи єму револьвер відобрати, пострілила ся. Також заперечив, що стріляв до панночок. При нім знайдено револьвер з фірми „Кулянда“ в Тернополи і 90 ще не вистрілених набоїв. Друга судова комісия знайшла в голові Марійки револьв рову кулю. Нещасна померла ві второк рано 8 жовтня. Убийника відвезено до суду в Грималові, а звідтам того самого дня возом до Тернополя. Убийник є родом з Вікна, був вже судово караний за бійку, пятнку і дизерцию; при перших індаґациях не показував найменшого жалю, навіть тоді, коли єму говорено, на що мордував маленьку дитину. Убийник недавно взяв якусь сплату з материньскої части і гуляв, поки був гріш. До ранених пань приїздажють що другий день лікарі і лічене поступає успішно.

— **Обурене умираючого.** Оріґінальна сцена розіграла ся в одним ню йорским театрі, славнім із зворушливих мельодрам, які там виставляють. Третя дія кінчила ся і оден драбуга лежав на ліжку, дожидаючи заслуженої смерти. Однак умирав видко за довго, бо знетерпеливлена публика стала стукати, свистати і кричати, домагаючись, щоби вже раз зійшов марно зі сьвіта. Актор Робінзон, що грав того поганця, зносив спершу спокійно ті крики, але остаточно й єму не стало терпцю. Отже схопив ся обурений з „одра болізни“, подбіг до самої рампи і серед загального вереску почав щось кричати до публики. З трудом можна було розрізнити слова: „Пані і панове! Апелюю до вашого почутя справедливости і прошу менї не перешкаджати. Добрі будуть певно уратовані і нагороджені, але мусите лишити нам час на те. Хочу вмерти, алеж, їй Богу, в такім галасї годї се зробити“! В одній хвили крики і свисти втихли, а за хвилю роздали ся грімкі оплески та брава. Робінзон вдоволений положив ся назад на постіль, накрив ся з очима і почав стогнати, конаючи на велике вдоволене авдиториї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові дня 22 жовтня:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 11·70 до 11·90; жито 10·10 до 10·30; овес 7·10 до 7·39; ячмінь пашний 7·— до 7·50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 9·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 6·60 до 6·80; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 70·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 70·— до 80·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 23 жовтня. О станї здоровля Є. Вел. Цісаря довідує ся Бюро кореспонденцийне: Горячки нема, катар зменшає ся. Ніч була спокійна, однак Цісар мало спав. Стан сил поволи поправляє ся. Поминувши рецедиви, котрі все ще можливі, можна сподівати ся скорого подужаня.

Будапешт 23 жовтня. На вчерашнім засїданю угорскої палати послів предложив президент міністрів Векерле буджет на 1908 р. виказуючий надвишку 22.000 кор., відтак предложив проєкти реформи податків: рентового, домового, зарібкового і доходового та провізорию буджетову на 4 місяці. — Пос. Шас виступив з партиї независимости.

Париж 23 жовтня. На засїданю Академії наук хемік Шарет предложив кришталь вироблений електротехнїчним способом, маючий всї свойства диямента.

Париж 23 жовтня. Вчера зібрала ся знову палата послів. Предсїдатель палати Бріссон поставив резолюцию, щоби висказати признане воякам, ведучим в Марокку борбу в обороні культури.

Дункерка 23 жовтня. Два моряки з корабля „Прованс“, котрий прибув з Туніса, занедужали на джуму. Цілий прочий залозі запущено протиджумове серум.

Тобольск 23 жовтня. В будинку поліциї настала експльозия сконфіскованого оружия, причім 3 особи згинули а 7 було зранених.

Петербург 23 жовтня. В закаспійскім краю було оногди землетрясене.

Київ 23 жовтня. На вчерашнім засїданю представителїв промислу цукрового обговорювано справу синдикату для управильнення продукциї цукру на один рік і обмеження загальної продукциї на 7 міліонів пудів. Більша часть заявила ся за обмеженєм продукциї. Продуценти з Царства польского і з полудневo-західного краю домагали ся збільшення продукциї. Позаяк не прийшло до порозуміня, синдикат розбив ся.

НАДІСЛАНЕ.

— **Конкурс.** Задля удїленя одноразової стипендиї в сумі 2000 корон, зложених в касї підписаного Товариства Вп. п. Константином Володковичом, розписує ся отсим конкурс: 1. О сю стипендию може убігати ся молодець більше, ніж середних спосібностий, який скінчивши студиї в однім з унїверситетів у Львові, в Кракові, або в Чернівцях, з похвальними сьвідоцтвами праць семинарийних, або в лябораториях, як рівнож зі степенем докторским, або також політехнїку у Львові з сьвідоцтвами похвально зложених обох іспитів державних, хоче виїхати за границю для дальшого образованя в науках, а засобів на се не посїдає. Та стипендия виплачує ся чвертьрічно, або піврічно з гори. — 2. Всїлякі напрями знаня узглядняють ся і стипендия може бути удїлена таксамо лікарям, інжинірам, як рівнож образуючим ся на поли історії, ґеоґрафії, фільософії, наук природних і математичних, права і фільософії. — 3. Удїлена стипендия має характер позички, а не жертви. Поруку єї звороту становить реверс, містячий приречене позичаючого, що зверне сю стипендию, або одноразово або частями, коли єму средства на се позволять. — 4. Побут за границею того, що отримає стипендию, не може в ніякім случаю сягати поза два роки. По першім році молодець, бажаючий отримати сю стипендию опять, єсть обовязаний прислати до Виділу Руского Товариства педаґоґічного звіт зі своїх чинностий наукових, як рівнож відповідні сьвідоцтва або управителя закладу, або ученого, що під єго проводом науково працював за границею, або також видану друком працю наукову. — 5. Стипендия може бути здержана по піврочі, наколи Виділ Руского Товариства педаґоґічного переконає ся, що побираючий стипендию марнує час і не робить вимаганих в науці поступів. — 6. По повороті до краю і зложеню доказів відбутих за границею студий може єму бути удїлена одноразова підмога в цїли отриманя посади або державної, або приватної, але підмога не повинна виносити більше тисячки корон. — 7. О сю стипендию можуть старати ся виключно Русини, родом з Галичини, або Буковини, греко-католицкого обряду, нежонаті, сьвідомі добре мови німецкої або француской. Доказом знаня дотичної мови має бути сьвідоцтво з колльоквії, зложеної у професора сеї мови, або праця семинарийна, або також инша публикация наукова в сїй мові предложена, або вкінци студиї, по части відбуті в якім унїверситеті німецкім. — 8. Стипендиєю завідує Виділ Руского Товариства педаґоґічного у Львові і надає єї комітет, зложений з трех членів, іменно: Александра Барвіньского, Богдана Лепкого і др. Кирила Студиньского. — 9. Подане о узнсканє сеї стипендиї внести належить до Головного Виділу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, найдальше до 15. падолиста 1907 р. і долучити до него метрику і вимагані конкурсом сьвідоцтва. — Головний Виділ Руского Товариства педаґоґічного: *о. Іван Чапельский*, голова. *Др. Остап Макарушка*, секретар.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

ВИНА УГОРСКІ червоні і білі, витравні і приемні в смаку, вовсїм (натуральні) присодні, з р. 1906 34 лїт. 11·90, почтова бочівка $4^1/_2$ лїгр. зл. 1.75, з р. 1902 34 лїт. зл. 14.90, почт. $4^1/_2$ лїт. 2 зл., з р. 1895 34 лїт. 17 зл., почт. зл. 2.30, в р. 1887 34 лїт. зл. 23, почт. зл. 2.75, в р. 1879, вино курацийне, почт. бочівка зл. 4.90 все оплачене. — **МІД** патока чисто білий або жовтий, найлїпший столовий 5 кл. пушка зл. 3.50 оплачено поручає

L. Altneu Versecz 2 (УГРИ).

Інсерати

приймає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).